

Arrest

nr. 188 766 van 22 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 februari 2017 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam in het bezit van een visum type D op 21 november 2015 het Rijk binnen. Zij verkreeg dit visum op grond van een machtiging tot verblijf op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) om de studies bachelor verpleegkunde met een voorbereidend jaar Nederlands te volgen. Zij werd vervolgens in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 31 oktober 2016.

1.2. Op 28 september 2016 maakte de stad Gent een dossier met stukken over aan de verwerende partij met betrekking tot de aanvraag om verlenging van verzoeksters verblijfskaart als student. De stad vraagt daarbij om spoedbehandeling van het dossier.

1.3. Op 7 november 2016 treft de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekster.

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde (...)

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;

Reden van de beslissing:

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument

Overwegende dat betrokkene naar België kwam op 21.11.2015 met een D-visum voor studies Nederlandse taal aan de universiteit van Gent van 06/01/2016 tot 26/08/2016 als voorbereiding op de studies bachelor in de verpleegkunde aan de Artevelde Hogeschool te Gent voor het academiejaar 2016/2017;

Overwegende dat betrokkene voor de verlenging van de verblijfskaart, geldig tot 31/10/2016, een inschrijvingsattest bachelor in bedrijfsmanagement - Engelstalig aan de Artevelde Hogeschool te Gent voorlegt;

Overwegende dat betrokkene eveneens een deelcertificaat van de richtgraad 1, nl. NT2 breakthrough persoonlijk, voorlegt dewelke is afgegeven op 29/06/2016 door het Provinciaal Centrum Volwassenenonderwijs te Gent,

Overwegende dat betrokkene eveneens aanwezigheidsattesten NL voor anderstaligen 1 - A1 voorlegt van het Universitair talencentrum te Gent voor de periode 05/01/2016 tot 01/02/2016 en 10/03/2016 tot 21/04/2016;

Overwegende dat betrokkene niet het gewenste CEF- niveau B2 of de richtgraad 3 van een Centrum voor Volwassenenopleiding heeft behaald en derhalve niet kan gesteld worden dat de talen een voorbereiding waren op de hogere studies bachelor in de verpleegkunde aan de Artevelde Hogeschool en dat het inschrijvingsattest voor de Engelstalige studie in bedrijfsmanagement niet beantwoordt aan de doelstelling waarvoor het oorspronkelijke visum is afgegeven;

Overwegende dat betrokkene ook haar opleiding aan het Universitair talencentrum niet volledig heeft afgewerkt, gezien zij slechts aanwezigheidsattesten overmaakt tot 21/04/2016 terwijl het een opleiding NL tot 26/08/2016 betrof en bovendien een deelcertificaat van een CVO voorlegt, terwijl deze instelling bij de visumaanvraag niet is ter sprake gekomen;

Overwegende dat de verblijfskaart, dewelke is verstreken sedert 31/10/2016, om deze redenen niet verder kan worden verlengd.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster op: *“schending van artikel 58 en 61 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel, de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.”*

Verzoekster betoogt als volgt:

“Zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, wordt verzoekster bevolen het land te verlaten omdat zij zich heeft ingeschreven voor de Engelstalige studie bedrijfsmanagement, terwijl zij een visum verkreeg voor een bachelor verpleegkunde en een voorbereidend jaar Nederlands hiervoor.

Verzoekster volgt momenteel inderdaad de Engelstalige bachelor in de verpleegkunde.

Zij maakte de overschakeling echter in de oprechte veronderstelling en bevestiging van de Artevelde hogeschool dat deze gelegitimeerd was. De hogeschool leverde haar de nodige toelating af. (stuk 2)

Het attest voldoet aan de voorwaarden van artikel 59 van de Vreemdelingenwet. Het bevestigt immers dat verzoeksters Nigeriaans diploma volstaat en dat zij als regelmatige student is ingeschreven voor het volledig leerplan.

Verzoekster toonde bij de aanvraag tot verlenging van haar verblijf aan dat zij voldoet aan alle voorwaarden gesteld door artikel 58 van de Vreemdelingenwet.

In deze omstandigheden kon verwerende partij verzoekster niet bevelen het grondgebied te verlaten zonder ook maar één verwittiging of vraag tot uitleg bij de studievordering aan haar te richten. Dergelijke handelswijze is onredelijk en onzorgvuldig.

Gezien de toelating van de hogeschool en het vervullen van alle andere wettelijke voorwaarden, kon verzoekster er rechtmatig op vertrouwen dat haar verblijfsmachtiging zou worden verlengd. Met de bestreden beslissing schendt verwerende partij dan ook het vertrouwensbeginsel.

De bestreden beslissing stelt dat ze is genomen op grond van artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling voorziet:

"§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten : 1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;"

Het is echter niet zo dat verzoekster haar verblijf verlengde terwijl zij niet in het bezit was van een regelmatig verblijfsdocument. Verzoekster vroeg op regelmatige wijze een verlenging van haar verblijfsmachtiging aan. Haar studies voldoen aan de gestelde voorwaarden van artikel 58 ev. Vw.

De motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen.

Volledigheidshalve voegt verzoekster er nog aan toe dat de hogeschool haar uitdrukkelijk verzekerde dat zij perfect in de mogelijkheid was de studies bedrijfsmanagement aan te vatten. Ook huurde zij een kot (stuk 3), nam zij de nodige verzekeringen (stuk 4) en kreeg zij nog op 12 januari 2017 een uitnodiging voor het inburgeringsprogramma van de stad Gent (stuk 5). Zij ging er daarom vanuit dat haar verblijfssituatie in orde was en had er niet aan kunnen denken dat de omschakeling naar een andere studie door verwerende partij niet zou worden toegestaan.

Mocht verwerende partij zorgvuldig en redelijk gehandeld hebben, had zij op zijn minst verzoekster kunnen contacteren zodra zij op de hoogte was van de omschakeling van studies. De zorgvuldigheidsplicht schrijft voor dat "het bestuur (...) zijn beslissing op zorgvuldige wijze [dient] voor te bereiden. De beslissing dient te steunen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen. " (A. MAST en J. DUJARDIN, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Brussel, 1994, p. 55)

Het redelijkheidsbeginsel verplicht verwerende partij om beslissingen te nemen die niet in kennelijke wanverhouding staan tot het doel van verwerende partij. Voor het nemen van de beslissing moeten de verschillende belangen worden afgewogen. Nergens uit de beslissing of het dossier blijkt dat dit gebeurde. In tegendeel, verzoekster wordt bevolen het land te verlaten terwijl zij aan de wettelijke voorwaarden voor een verblijf als studente voldoet en volop aan haar studies bezig is.

Aangezien de aanvraag tot verlenging werd ingediend vanuit regelmatig verblijf en de nieuwe studies van verzoekster perfect kunnen voldoen aan de wettelijke voorwaarden, had verwerende partij haar verblijf kunnen en moeten verlengen.

Om al deze redenen schendt verwerende partij de hierboven aangehaalde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur.

Het verzoek tot nietigverklaring dient dan ook ontvankelijk en gegrond verklaard te worden."

2.2. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

"De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;"

2.3. Kernpunt van de bestreden beslissing is dat verzoekster een studentenvisum heeft verkregen voor het volgen van een voorbereidende taalopleiding aan het Universitair Talencentrum te Gent en aansluitend een bachelor verpleegkunde aan de Artevelde Hogeschool in Gent en dat ze bij de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf als student een inschrijving voorlegt van een bachelor in bedrijfsmanagement (Engelstalig) aan dezelfde hogeschool. De verwerende partij stelt vast dat dit niet beantwoordt aan de doelstelling waarvoor het oorspronkelijke visum is afgegeven en stelt bijkomend vast dat verzoekster haar voorbereidende taalopleiding niet heeft afgewerkt en bovendien een deelcertificaat voorlegt van het CVO Gent, daar waar voorzien was dat verzoekster haar talenopleiding zou volgen aan het Universitair Talencentrum.

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 61, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet waarbij de verwerende partij in haar nota verduidelijkt, *“Terecht heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie geoordeeld dat aan de verzoekende partij een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden betekend, nu de verzoekende partij na afloop van haar studies haar verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument.”* Het houdt dus in dat verzoekster voor de afloop van haar A-kaart om een verlenging vroeg, dat de verwerende partij echter de verlenging niet toestond en vervolgens vaststelde dat verzoekster haar verblijf in het Rijk verlengt zonder in het bezit te zijn van een regelmatig verblijfsdocument.

2.5. Verzoekster stelt dat ze voldoet aan de voorwaarden van artikel 58 van de Vreemdelingenwet. Ze wijst erop dat de Artevelde Hogeschool in Gent haar een toelatingsattest verstrekke, dat dit bevestigt dat haar Nigeriaans diploma volstaat en dat zij als regelmatige student is ingeschreven voor het volledige leerplan. Verzoekster voegt eraan toe dat artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet niet op haar van toepassing is omdat ze op regelmatige wijze een verlenging van haar verblijfsmachtiging aanvroeg en de nieuwe studies voldoen aan de wettelijke voorwaarden.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster met het oog op de verlenging van haar verblijfskaart de volgende documenten heeft overlegd:

- een inschrijvingsattest bachelor in bedrijfsmanagement voor het academiejaar 2016-2017 (Engelstalig) aan de Artevelde hogeschool in Gent, opgesteld op 17 augustus 2016, waarin is opgenomen dat de opleiding behoort tot het hoger onderwijs;
- een *“deelcertificaat van de module NT2 breakthrough persoonlijk”*, opgesteld op 29 juni 2016 door het CVO Gent; hierin kan worden gelezen dat de module 60 lestijden omvat en deel uitmaakt van de opleiding Nederlands tweede taal - richtgraad 1;
- aanwezigheidsattesten Nederlands voor anderstaligen 1 – A1 van het Universitair Talencentrum Gent voor de periode 5 januari 2016 tot 1 februari 2016 en 10 maart 2016 tot 21 april 2016.

2.7. In het administratief dossier bevindt zich een nota opgesteld door attaché W.L. op 18 oktober 2016. Hierin kan gelezen worden,

“Verblijf:

Aankomst in België op : 21.11.2015

Drager van: paspoort + d-visum

Document/verblijfstitel: A-kaart

Geldig tot 31.10.2016

Aanvraag:

Onderwerp: LV IOpvolging/Student art. 58/ Aanvraag verlenging A-kaart

Datum van de aanvraag: 04.10.2016

Motief: aanvraag verlenging

Documenten aangemaakt tengevolge van de aanvraag:

Bijlage 32 academiejaar 2016/2017 : oke

Inschrijving ArteveldeHogeschool 16/17 bachelor in Bedrijfsmanagement engelstalig Talen Nederlands richtgraad 1 certificaat behaald dd 29.06.2019 - NT2 breakthrough persoonlijk

Historiek:

Binnenkomst in België met een inschrijvingsattest voor Talen 06.01.2016-26.08.2016

Toelatingsattest Bachelor of nursing 2016/2017 op voorwaarde van taal CEF 82 niveau

Voorstel:

Bevel 33bis directeur

Talen was geen voorbereiding op hogere studies

Beslissing:

Akkoord 33 bis”.

2.8. Uit de bestreden beslissing en uit het administratief dossier blijkt dus dat de verwerende partij niet zozeer toetste of alle stukken die verzoekster voorlegde tot het verkrijgen van een verlenging van haar machtiging tot verblijf voldoen aan de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet doch wel naging of de overgelegde stukken aansloten bij de studies waarvoor verzoekster haar studentenvisum had gekregen.

2.9. De doelstelling waarvoor het visum werd uitgereikt wordt ook benadrukt in nota met opmerkingen:

“Uit de door verzoekende partij overlegde documenten blijkt immers niet dat zij het gewenste CEF-niveau B2 heeft behaald dan wel de richtgraad 3 van een Centrum voor Volwassenopleiding. Er kan derhalve niet gesteld worden dat de talen een voorbereiding waren op de hogere studies bachelor in de verpleegkunde aan de Artevelde hogeschool. Terwijl het door verzoekende partij overgemaakte inschrijvingsattest voor de Engelstalige studie in bedrijfsmanagement niet beantwoordt aan de doelstelling waarvoor het oorspronkelijk visum is afgegeven. Bovendien blijkt uit de door verzoekende partij voorgelegde stukken tevens dat zij haar opleiding aan het Universitair talencentrum niet volledig heeft afgewerkt, nu zij slechts aanwezigheidsattesten heeft overgemaakt tot 21.04.2016, terwijl het een opleiding tot 26.08.2016 4/6 betrof en eveneens een deelcertificaat CVO wordt overlegd, terwijl in de visumaanvraag geen melding wordt gemaakt van deze instelling.

Aangezien de verzoekende partij na afloop van haar studies haar verblijf verlengd heeft en haar verblijfskaart verstrekt is sedert 31.10.2016 en om voormelde redenen niet kan worden verlengd, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om te oordelen dat een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij diende te worden betekend.”

2.10. De kernvraag die zich stelt is of het gegeven dat een vreemdeling een andere studierichting wenst aan te vatten dan degene waarvoor hij een studentenvisum heeft gekregen, en daartoe documenten overmaakt in het licht van het gestelde in de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet, op zich aanleiding kan geven tot de toepassing van artikel 61, § 2,1° van de Vreemdelingenwet.

2.11. Uit de Vreemdelingenwet blijkt niet dat het verboden zou zijn om van studierichting te veranderen. Het blijkt ook niet dat het een student verboden zou zijn een voorbereidend taaljaar niet af te maken en onderwijs met een volledig leerplan te volgen in het Engels. Wel blijkt dat de wetgever wou optreden tegen studenten die hun studies op overdreven wijze verlengen, dit rekening houdend met hun resultaten. Zo bepaalt artikel 61, § 1, eerste lid 1° en tweede lid van de Vreemdelingenwet :

“§ 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

(...).

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1°, kan worden toegepast.”

Zo bepaalt artikel 103/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit) als volgt:

“Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3, en 4, van de wet, kan de Minister aan de vreemde student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer deze:

1° in dezelfde studierichting gedurende drie opeenvolgende school- of academiejaren voor geen enkel examen geslaagd is of gedurende de laatste vier studie jaren niet voor tenminste twee examens geslaagd

is;

2° op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen geslaagd te zijn of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens geslaagd te zijn;

3° op zijn minst drie verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van de twee voorafgaande studierichtingen enig eindexamen behaald te hebben.”

2.12. Uit artikel 103/2, 2° van het Vreemdelingenbesluit blijkt dus dat de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven indien de vreemde student op zijn minst twee verschillende studierichtingen heeft aangevat zonder in de loop van vier opeenvolgende school- of academiejaren voor enig examen te zijn geslaagd of zonder in de loop van de laatste vijf studie jaren voor ten minste twee examens te zijn geslaagd. Hieruit kan niet anders dan afgeleid worden dat het een vreemde student is toegestaan minstens een tweede studierichting aan te vatten en dat een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden gegeven indien de resultaten uitblijven.

2.13. Verder dient de Raad vast te stellen dat de verwerende partij niet naging of de in punt 2.7. bedoelde stukken van verzoekster voldoen aan het gestelde in de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet die de verwerende partij opleggen een machtiging te verstrekken als aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan, wat een gebonden bevoegdheid impliceert.

2.14. De Raad dient derhalve te concluderen dat de bestreden beslissing niet wettig is in het licht van artikel 61 van de Vreemdelingenwet doordat de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten geeft op grond van de loutere vaststelling dat verzoekster haar voorbereidend taaljaar niet afmaakt en een nieuwe inschrijving aan een hogeschool voorlegt die niet aansluit bij de doelstelling waarvoor het oorspronkelijk studentervisum werd uitgereikt, zonder na te gaan of de in punt 2.7. bedoelde stukken van verzoekster voldoen aan het gestelde in de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet .

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.15. Het gegeven dat in de nota de doelstelling van het oorspronkelijk uitgereikt studentervisum wordt benadrukt en in het licht hiervan een resem documenten van verzoekster wordt gevoegd die werden ingediend met het oog op het verkrijgen van een studentervisum en het gegeven dat verzoekster niet betwist dat zij haar taalopleiding aan het Universitair Talencentrum niet heeft afgemaakt en dat het inschrijvingsattest voor de Engelstalige studie in bedrijfsmanagement niet beantwoordt aan de doelstelling waarvoor het oorspronkelijk visum werd uitgereikt, kan aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk doen.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA